

Právě teď, v době prázdnin a dovolených, se může zrodit nový pohled na vlastní život.

Třeba ve světle otázky, jak bych asi jednal, mluvil a dokonce i myslel, kdyby si nevěřící měli udělat představu o církvi na základě toho, že

jsem jediný katolický křesťan, kterého znají?

Jistě dostáváte také pozdravy z prázdnin, z dovolených, z poutí, zájezdů.

Každý je nějak prostředech také pozorností a pozdravem Božím. Nezapomínejme děkovat!

Přejeme vám všem o vašich prázdninách trvale „modrou...“!

NEZAPOMEŇ!

Také o prázdninách a dovolené máš povinnost k Bohu i ke své nesmrtelné duši!

Prázdniny ani dovolená nejsou k tomu, abychom zanedbávali svoje náboženské povinnosti.

Jsou dobou odpočinku, nikoliv zahálky. Máme se osvěžit, aby náš duch ustavičným shonem neochaboval, nýbrž zůstal schopným přemýšlet o věcech velikých, potřebných k našemu životu nejen pozemskému, ale i věčnému.

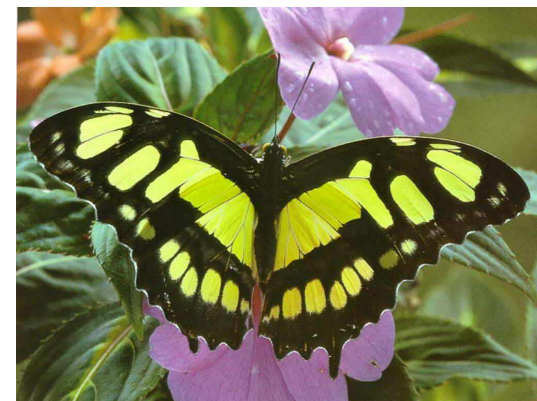
S láskou k Bohu roste i láska k bližnímu. Obě přece prýští ze stejného pramene. *sv. Jan od Kříže*

Kdo jednou poznal Boha, toho povznese k Boží lásce nejen pohled na hvězdné nebe, ale také prostá rostlina nebo jakákoliv nepatrná věc.

Jako oheň, jehož plameny docela přirozeně šlehají vzhůru, tak i lidské srdce, které miluje Boha, nepotřebuje nic k tomu, aby se k němu povznesclo. Je k němu tak silně přitahováno vnitřní silou, že se duše cítí daleko více doma u Boha než v těle. Oči mohou ztratit schopnost vidět světlo, avšak ne Boha.

Kdo miluje, vidí Boha všude. Lásce nemůže zatarasit cestu žádná překážka. Kdo Boha miluje, zná jen Jeho, nalézá ho všude a vidí je Jeho.

myšlenky sv. Ignáce z Loyoly

Bůh je láska